

عنوان مقاله:

بررسی اندیشه ها و خرد و خردگرایی در شاهنامه فردوسی بزرگ

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توانمندسازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات روانشناسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سیدحسن رضوی - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، دانشگاه مدیریت نیشابور و دبیر آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

جهانبینی ژرف فردوسی در شاهنامه را لازم است از نظر متفکران عالم در گذشته و حال مورد دقت قرار دادران: (Renan) محقق بزرگ فرانسه شاهنامه را سند بزرگ نبوغ و قدرت خلاقه نژاد آریایی میداند. سنباو (Sent Buo) میگوید اگر بگوییم اثری به عظمت و ژرفای شاهنامه در جهان یافت میشود، خود ساده لوحانه بوده است. آمپر آندره (Andere Amper) ادیب ایتالیایی، فردوسی را بزرگترین شاعر دانسته و شاهنامه او را از همه حماسه های به جا مانده چون اودیسه ایلیاد هومر یا حماسه های معروف هندی و یا حماسه Niblungen آلمانی برتر میشمارد. زنده یاد استاد ذبیح الله صفا در جلسات ماهانه ادبی ما در برلین که در منزل نگارنده برگزار میشد، میگفت: فردوسی بزرگترین حماسه سرای ایران و جهان بوده و شاهنامه یک اثر برجسته حماسی جهان است. ادوارد براون (E.Braun) معتقد است: شاهنامه در سراسر جهان نمونه اصلی و سرمشق منظومه های حماسی است. میرجلالالدین کزازی عضو هیات امنای بنیاد فردوسی گفت: شاهنامه بدون اغراق و گزاف، نامهای ورجاوند و بیمانند فرهنگ ایرانزمین است. واکاوی مفهوم حکمت و خرد در شاهنامه و چرایی حکیم نامیده شدن فردوسی، براساس چه شاخصهایی به فردوسی و شاعرانی چون خیام، ناصر خسرو، نظامی و سنایی حکیم گفته اند حکمت، تمام معانی فلسفه یا بخشی از معانی فلسفه را بیان میکند. به تعبیر اهل منطق اولاحکمت با فلسفه نسبت تساوی دارد و هر معنایی که از فلسفه بر می آید از حکمت نیز بر می آید: فلسفه عقلی استدلالی، حکمت عقلی استدلالی، فلسفه عرفانی و اشراقی، فلسفه اخلاقی و ایمانی، حکمت اخلاقی و ایمانی و... یعنی که حکمت نیز چنان فلسفه دارای معنای عامی است که بر گونه های مختلف جهانبینی اطلاق میگردد؛ چنانکه سیر حکمت در اروپا، نوشته مرحوم محمدعلی فروغی حاوی انواع جهانبینیها و فلسفه هاست.

کلمات کلیدی:

خرد و خردگرایی، اندیشه های فردوسی، حکیم، حماسه سرای بزرگ،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/879971>

